

Zoologi slet ikke er Genstand for Undervisning, og den for Landmænd saa betydningsfulde Jordbrugszoologi ikke er Eksamensfag, ligesom Anatomien i de senere Aar, i hvert Fald ved Eksamensbordet, har spillet en alt for stor Rolle, i Særdeleshed i Betragtning af, at Husdyrenes Fysiologi indtager en meget tilbagetrængt Plads.

Andragerne mene, at betydelige Forbedringer ville kunne opnaas, uden at der kræves nye Bevillinger, eller uden at den nuværende frie Adgang til Landbohøjskolen Undervisning afskaffes, og at Nedsættelsen af en Kommission paa dette Omraade vil være det heldigste Middel til at tilvejebringe og vedligeholde det Samarbejde, som nu desværre i følelig Grad savnes, mellem Landbruget og dets første Undervisningsanstalt.

Andragendet er stilet til Regering og Rigsdag. Det ses ikke, at der foreligger Svar fra Ministeren.

Da Sagen er under Overvejelse i Landbrugsministeriet, gør Udvalget ikke Indstilling.

5. Fra *Dyreværneforeningen „Svalen“* om, at Landstinget vil tage de af den i August 1911 i København holdte internationale Dyrebeskyttelses-Kongres tagne Beslutninger under velvillig Overvejelse. (Indbragt den 17. Januar 1912 ved 4de Landstingsmand for 3die Kreds, *Lange*).

De i August 1911 i København af den internationale Dyrebeskyttelses-Kongres vedtagne Beslutninger ere følgende:

1. a) Kongressen anbefaler, at der i alle civiliserede Lande arbejdes hen til at faa oprettet Lærerforeninger for Dyre- (og Plante-) Værn og til, at der gennem Regeringen gives Paabud om Afholdelsen af en aarlig Dyre- og Plantedag i alle Skolerne.

b) Dyreværnet bør være fast Undervisningsfag i alle Skolerne.

c) Der bør være en Dag, hvor Menneskets Forhold til Dyrene omtales fra Prædikestolene i Kirkerne.

2. Kupering, d. e. Afskæring af Hestens Haleben, er en grusom og meningsløs Mode, hvorved Hesten maa undergaa en pinlig Operation og berøves sit naturlige Værn mod Insekterne. Kupering bør forbydes ved Lov.

3. Kongressen udtaler sig imod den Mishandling, som øves mod Fjerkræet ved de kunstige Fødningsmetoder, hvorved Dyrene bringes i en sygelig og opsvulmet Tilstand og Kødets af saadanne Dyr ogsaa af den Grund er uskikket til Menneskeføde. Slagtningen af alt Slags Fjerkræ bør foregaa ved Afhugning af Hovedet, og ikke som nu, hvor der slagtes paa alle mulige Maader. Kapunering bør forbydes ved Lov. Der bør gives Lovbestemmelser for Transporten af Fjerkræ.

4. Kongressen er af den Mening, at udtjente Militærheste ikke bør sælges, men bør dræbes, da de paa Grund af deres Legemsbygning og tilvante Liv ikke egne sig til Trækbrug. De Heste, der af en eller anden Grund ikke mere kunne gøre Tjeneste som Militærheste, men endnu ere i Vigueur, kunne sælges paa den Betingelse, at vedkommende behandler dem forsvarligt, giver dem Arbejde efter deres Evne og ikke lader dem gaa i Handelen.

5. Kongressen forlanger, at ved Opførelsen af Stalde og Ladegaarde skal man gøre alt for at formindske Ildfaren, at et tilstrækkeligt Antal Døre anbringes til at aabne udad, og at Lynafledere anbringes; at Indretninger til Ildslukning forefindes, at Kreaturerne vænnes til at gaa ud i bestemt Orden, at der findes Boltesakse, hvormed man kan overlippe Jernbindslerne, eller særlige Udløsningsapparater, samt at Brandforsikringsselskaberne bør interesseres for disse Forhold.

6. Kongressen udtaler sig for, at Slagtning skal ske hurtigt uden Dyrplageri, idet Dyret forinden bedøves (helst med Skydeapparat), undtagen naar Affivelsen sker ved rask at afhugge Hovedet. Blodaftapningen skal ske straks efter Bedøvningen, og Dyret maa ikke ophænges, flaas eller skoldes, førend Blodaftapningen er til Ende. Fjerkræ maa ikke plukkes, førend Døden er indtraadt.

Børn maa ikke være til Stede ved Slagtning.